

РЕШЕНИЕ

№ 6394

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6447** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 23300 от 01.07.2021 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21034919 от 09.04.2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Х. С. Х., чрез Адвокатско дружество „Й. и Я.“, представлявано от адв. Б. Я., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, срещу Решение № 20122720 от 25.05.2021г., постановено по НАХД № 12825/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/ – 121-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-486 от 101.09.2020г., издадено от заместник-председател на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ с което на касатора са наложени 22 броя административни наказания „имуществена санкция“ от по 1000 лева на основание чл.23, ал.2, т.1, пр.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗПМПЗФИ/ за нарушение на чл.19§1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица“, пр.1 в частта „уведомяват компетентния орган“, б.А, вр. чл.19, §1, ак.2 и чл. 19, §1, ал.3, вр. чл.19§8 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че същото е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон, както и при допуснато съществено нарушение на административно наказателното производство. Излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си, които са идентични с тези, посочени и пред въззивната инстанция. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, и бъде постановено друго, с което НП да бъде отменено, в условия на алтернативност-намаляване на наложените имуществени санкции от двадесет и две на дванадесет, съобразно броя на трансакциите, извършени от дружеството, за които не е уведомило КФН. Претендира присъждане на разноски за пред двете инстанции. В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв.Я., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на решението на СРС. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призован, представлява се от юрк. Н., който оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като законосъобразно. Представя подробни писмени бележки в подкрепа на твърденията си. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, прокурор Н., счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, IV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена е от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

От фактическа страна районният съд е установил, че с писмо вх. № 09 – 6 - 24/13.03.2020 г. в КФН е постъпила информация от [фирма], от която се установява, че за периода от 01.01.2020 г. до 10.03.2020 г. [фирма] е сключило 27 сделки с емисията акции, с ISIN BG1100121059, от капитала на „К. МЕНИДЖМЪНТ” А. (емитент), подробно описани в таблица в АУАН и НП. С писмо, вх. №09-6-24/25.03.2020 г., от инвестиционен посредник (ИП) [фирма] и с писмо вх. № 09-6-24/02.04.2020 г., от ИП [фирма] е предоставена информация за подадените нареждания, вследствие на които са сключени гореописаните сделки. От подадените нареждания е видна единичната цена на акциите, при която са сключени следните сделки: № RFTEX2020020301/03.02.2020 г., № RFDEN2020020302/03.02.2020 г., № ABV2020020301/03.02.2020 г., № 20F06TEXIREIA01 от 06.02.2020 г., № 14862 от 25.02.2020 г., №14863/25.02.2020 г., № 20F25REIANODA003/ 25.02.2020 г., №14876/26.02.2020 г., №14877/26.02.2020 г. и № 20F26REIANODA003 от 26.02.2020 г., както и стойността на същите сделки, а именно:

След извършени справки в ТР и регистъра на Ю. при Агенцията по вписванията е установено, че към датите на горепосочените сделки Х. С. Х. е прокурист на „К. МЕНИДЖМЪНТ” АДЦИС, като същевременно същото лице е управител на [фирма]. Съставът на районният съд, посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 3, § 1,

т. 26, б. „г” във връзка с т. 25, б. „а” от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (Регламент (ЕС) № 596/2014), тясно свързано лице е юридическо лице, чиито ръководни функции се изпълняват от лице, което е член на управителния или надзорния орган на емитента, или което е учредено в полза на подобно лице. Съдът е установил, че съгласно чл. 3 § 1 т. 26, б. „г” във връзка с т. 25 б. „а” от Регламент (ЕС) №596/2014, [фирма] е юридическо лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в „К. МЕНИДЖМЪНТ” А..

Според изискването на чл. 19 § 1 ал. 1 б. „а” от Регламент (ЕС) № 596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган по отношение на емитентите, за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. В чл. 19 § 1 ал. 3 от Регламент (ЕС) №596/2014 е посочено, че разпоредбата на чл. 19 § 1 ал. 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 се прилага, след като общата сума на сделките достигне прага, определен в чл. 19 §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 в рамките на една календарна година. В чл. 19 §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 е посочено, че разпоредбата на чл. 19 §1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро в рамките на една календарна година. Прагът от 5 000 евро се изчислява чрез прибавяне без нетиране на всички сделки, посочени в §1. Л. равностойност на 5 000 евро е 9 779,15 лв. по курса на [фирма]. Т.е, със сключената на 03.02.2020 г. сделка № RFTEX2020020301, за 17 280 бр. акции на стойност 713 232.00 лв., посочена в таблицата по-горе, прагът от 5 000 евро е преминал и [фирма] е следвало да уведоми КФН за тази и всяка следваща сделка с емисията акции на „К. МЕНИДЖМЪНТ” А., сключена за собствена сметка в рамките на календарната 2020 г. Съгласно чл. 19 § 1 ал. 2 от Регламент (ЕС) №596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган в срок от 3 работни дни след датата на сделката. Уведомлението, предвидено в § 1 следва да е във формата, посочена в Приложението на Регламент за изпълнение (ЕС) №2016/523 на Комисията от 10.03.2016 г. за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на формата и образца за уведомяване и публично оповестяване на сделките на заемашите ръководни постове лица в съответствие с Регламент (ЕС) №596/2014 на Европейския парламент и на Съвета, приет в съответствие с разпоредбата на чл. 19 § 15 ал. 3 от Регламент (ЕС) №596/2014, съдържащо посочената в чл. 19 § 6 от Регламент (ЕС) № 596/2014 информация.

От документите, постъпили в КФН с писмо вх. №09-6-24/25.03.2020 г. е установено, че емитентът, съгласно изискванията на чл. 19 § 5 ал. 1 Регламент (ЕС) №596/2014, е уведомил Х. С. Х., като лице с ръководни функции, за задълженията му по чл. 19 от Регламент (ЕС) № 596/2014. От своя страна, Х. е уведомил [фирма], като тясно свързано с него лице, за задълженията му по чл. 19 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

Контролните органи на КФН приели, че [фирма] е извършило самостоятелни 22 нарушения на разпоредбата на чл. 19 § 1 ал. 1 в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а”, във връзка с чл. 19 § 1 ал. 2 и чл. 19 § 1 ал. 3 вр. чл. 19 § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Нарушението е извършено на 03.03.2020 г. в [населено място].

Свидетелят С. Н. П., на длъжност „младши експерт“ в отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ е съставил и връчил надлежно на пълномощник на касатора АУАН №Р-06-359 от 30.04.2020 г.

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН [фирма] е подал възражения срещу съставения акт с доводи, идентични с тези в жалбата.

Наказващият орган е възприел изцяло установената с АУАН фактическа обстановка и е издал наказателно постановление, като на основание чл.24 ал. 1 пр.2 ЗПМПЗФИ вр.чл. 23 ал. т. 1 пр. 1 ЗПМПЗФИ наложил на дружеството 22 имуществени санкции всяка от тях по 1 000 лв.

Въззивният съд е изградил своите мотиви въз основа на така описаната фактическа обстановка, която по безспорен начин е доказана от събраните по делото гласни и писмени доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото, които той кредитирал. Съдът е намерил, че в хода на административно наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност.

Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетеля П. – актосъставител, тъй като той лично е извършил проверката. Според въззивния съд показанията на свидетеля са логични и вътрешно безпротиворечиви по отношение на релевантните по делото факти, поради което им се довери изцяло. Същите се подкрепят и от събраните писмени доказателства по делото. Посочил е, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават отмяна на атакувания акт само на това основание, като направените възражения в тази насока са неоснователни. АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложи в чл.42 ЗАНН. Съдът констатирал, че в НП се съдържа подробно описание на нарушенията; обстоятелствата, при които същите са извършени и установени; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушенията са установени, като са посочени вида и размера на наложената санкция, подробно са описани и свързаностите между лицата, въз основа на които възниква веригата от задължения за уведомяване по чл. 19 от Регламент 596/2014 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Поради което потвърдил изцяло НП

Решението е правилно.

Приетата от съда фактическа обстановка, изложена в мотивите на решението, съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства и се споделя изцяло от настоящия състав на съда. Последният споделя изцяло и правните изводи на районния съд, които са подробни и мотивирани. Касационните оплакания, наведени пред настоящата инстанция са идентични с тези пред СРС, като решаващият състав подробно е аргументирал в мотивите си защо ги счита за неоснователни, поради което настоящият състав препраща изцяло към тях.

Търговското дружество е санкционирано за това, че не е изпълнило законовото си задължение по чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, пр. 2 в частта

„уведомяват компетентния орган“, б. „а“, вр. чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, вр. чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 в срок от 3 работни дни от сключване на процесните сделки, подробно описани в НП, да уведоми компетентния орган КФН.

Както в процесния АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, са описани ясно и в достатъчно пълна степен всички елементи от състава на констатираните три административни нарушения. При извършената проверка настоящата инстанция не установи нарушения на процедурните правила за съставянето на АУАН и НП. Същите отговарят на изискванията относно формата и съдържанието им, посочени в разпоредбите на чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН, а отразената в акта фактическа обстановка е намерила съответното изражение и в издаденото НП. Извършените нарушения са конкретизирани, като в описателната част на НП са посочени обстоятелствата, съгласно изискванията на цитираната разпоредба, като фактите и обстоятелствата, на които се е позовал наказващият орган, са били надлежно установени в хода на административнонаказателното производство, като се потвърждават и от събраните в хода на съдебното производство доказателства.

Съответен на доказателствата по делото е изводът на съда, че от обективна страна се доказва безспорно, че в периода 01.01.2020 г. - 10.03.2020, [фирма] 22 пъти не е изпълнило задължението си в законния срок да уведоми КФН за сключените сделки с емисията акции от капитала на емитента „К. Мениджмънт“ А., което представлява административно нарушение съгласно чл. 19 от Регламент 596/2014 г., като данни, че въобще е изпълнило задълженията си на по-късен етап – по делото липсват.

При това положение за санкционираното дружество е възникнало задължението по чл. 19, § 1, б. "а" от Регламент 596/2014г., - лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, да уведомяват емитента или участника на пазар за квоти за емисии и компетентния орган по отношение на емитентите, за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. Срокът за това, съгласно чл. 19, § 1, ал. 2 от Регламент 596/2014г., е не по-късно от 3 /три/ работни дни след датата на сделката. В този смисъл за конкретния случай уведомлението на емитента е следвало да стане най-късно до 06.02.2020 г. включително, т.к. със сделка № RFTEX2020020301 е преминал посоченият в чл.19, §8 от Регламент596/2014г. праг от 5000€. В законоустановения срок [фирма] не е подало уведомлението до емитента, при което нарушението е извършено на 07.02.2020г. в [населено място], където действието е било дължимо. В контекста на изложеното не е налице неяснота относно нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, в какъвто смисъл са наведените от касатора твърдения. В тази връзка, настоящият състав споделя изводът на въззивния съд, че съгласно чл. 19, § 1, ал. 3, вр. чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 задължението за уведомяване на КФН по чл. 19, § 1, ал. 1 от Регламент № 596/2014 възниква когато общата сума на сделките достигне прага, определен в параграф 8 и 9 от същия чл. 19, в рамките на една календарна година. Съгласно чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 „Параграф 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 € в рамките на една календарна година. Прагът от 5 000 € се изчислява чрез прибавяне без нетиране на всички сделки, посочени в параграф 1“. Със сключването на сделка № RFTEX2020020301 на 03.02.2020г. е преминал посоченият в чл.19, §8 от Регламент596/2014г. праг от 5000€, доколкото общата стойност на същата е 713 232 лева. В този смисъл, чл. 19, § 1, ал. 3 от Регламент № 596/2014 препраща към

параграф 8 на същия член само относно стойността на прага от 5000 евро, доколкото ясно е посочено, че параграф 1, ал. 1 от чл. 19 от Регламент № 596/2014 се прилага след като общата сума на сделките достигне прага по параграф 8, а именно 5000 евро. Тоест, меродавно за възникване на задължението по чл. 19, § 1, ал. 1 от Регламент № 596/2014 е преминаването на прага от 5000 евро, без значение дали това е станало още с първата сделка или след сключването на няколко сделки в рамките на една календарна година. Смисълът на разпоредбата на чл. 19, § 8 от Регламента е, че за всяка следваща сделка, след като вече е бил достигнат прагът от 5000 евро, вкл. и под тази стойност, възниква задължението за уведомяване на емитента. Неправилно е тълкуването, че чл. 19, § 1, ал. 1 от Регламента се прилага само за последващите сделки, след като с други такива вече е бил преминал прагът от 5000 евро.

Наложените санкции по чл. 23, ал. 2, т. 1, пр. 1 ЗПМПЗФИ, която предвижда налагането на имуществена санкция в размер от 1000 до 1 000 000 лева, са в минимален размер, поради което не може да се обсъжда тяхното намаляване.

Въззивният съд е изложил ясни и подробни мотиви относно въпросите за посоченото място на извършване на нарушението и евентуалното приложение на чл. 28 от ЗАНН, които настоящият състав на касационната инстанция споделя напълно и не е необходимо да преповтаря.

При извършената касационна проверка не се установяват основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Районният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на материалния закон, преценявайки всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях.

Искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено и основателно с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН и крайния изход на спора, поради което следва да бъде уважено, като касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати в полза на ответната страна сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като настоящото дело не се отличава с фактическа и правна сложност.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20122720 от 25.05.2021г., постановено по НАХД № 12825/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/ – 121-ви състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разности по

производството.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: